

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bela Ljubljana svojemu narodu povrnena.

Pod tem naslovom prinesel je „Pokrok“ z dne 24. t. m. naslednji članek:

„Pri trušu in vsestranskej napetosti, katero je v Cislitvaniji prouzročila šolska novela, stopila je v ožadje prememba v mestu Ljubljani, ki zaslučuje našo oceno.“

Skozi desetletje delovali so neprijatelji bratskega naroda slovenskega z dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi, da bi v deželah slovenskih utrdili svoje gospodstvo za vselej, narod slovenski pa uklenili in podjarmili sebi na službo. In delo, započeto za absolutne vlade, posrečilo se jim je izvrstno tudi za dobe ustavne. Kakor so se za Auerspergov, Herbstov in Stremayerov snovale nemške šole po občinah slovenskih, tako je tudi v ustavnej dobi nemščina neomejeno vladala v uradih; a sistemi liberalni so to trpeli, da, ustavoverno stranko celo dejanski in izdatno podpirali, da bi vsaj v občinskih zastopih in v deželnem zboru prišla na površje. In prijatelji prave in neponarejene svobode gledali so žalostni, kako je ustavoverna stranka z nedovoljenimi praktikami, s posilnim tlačanjem in preziranjem zakonov potisnila Slovence iz mestnega zbora v Ljubljani, kako je z nečuvnim terorizmom in surovim rušenjem zakonov iztrgala jim iz rok trg. zbornico, in kako je tudi v deželni zbor z glasovitimi svojimi praktikami pripravila si večino in potem deželni odbor in deželni šolski svet dobila v svojo moč. Kar je trdnih in močnih trdnjav v Kranjskej, kjer je Nemcev jako skromno število, služile so ustavovernej stranki, da je širila iz njih svoje gospodstvo, svojo moč, da je pridobivala tal, nabirala pristašev in s svojimi demoralizujočimi načeli gladila pot germanizaciji. V nas, v Českeji imamo izkušnjo, s kakimi gmotnimi in npravnimi sredstvi so vladali ustavoverci v Českeji, dokler so imeli v svojih rokah upravo

mesta Prage, deželni zbor, deželni odbor, deželni šolski svet in vse zavode, ki so zavisni od teh zastopniških zborov. Narod slovenski ni nikakor gmotno bogatejši, niti kulturno naprednejši, tudi ne številno silnejši, da bi vso to ustavoverno nadvlado čilo in z manjšim trpljenjem prenašal, nego li narod česki. Ako je moral naš narod pod gospodstvom ustavovercev vzdihovati in trpeti, kako so morali še le propadati naši bratje slovenski, ker so tam ustavoverci bili proti njim brezobzirni, ker proti njim neso imeli in uvažali nobenega ozira!

A kljubu vsem tem udarcem in porazom vidimo, kako se pogumni narod slovenski leto za letom krepča ter ustavovernega objetja osvobojata. Občina za občino pristopa k praporu narodnemu; pri volitvah za državni zbor v mestih in kmetskih občinah prodrli so vseskozi narodni kandidati in bela Ljubljana je prvokrat z volitvijo čestitega viteza Schneida vrgla raz sebe ustavoverno igo. Trgovinska zbornica je hrabro zopet povrnena narodu slovenskemu, in s trikratnim napadom pridobljen je tudi mestni zbor.

Bil je boj ljut in nejednak. Na strani slovenskeje bojevala je jedino zavednost, navdušenost in poštenost meščanska, nasprotna stranka pa je delovala z vsem svojim birokratičnim aparatom, z vsemi gmotnimi sredstvi, osobito pa s sestavo volilnih listin, katere je imela v roki. A navzlic temu, korak za korakom odvezemale so se tla ustavovercem, zbor za zborom podal se je, volilec za volilec oglašal se je pod narodno zastavo in lansko leto že bila je pridobljena večina dveh glasov. S tem bil je zlomljen terorizem stranke dotlej vladajoče, a neblagega njenega delovanja ni bilo še konec. Znamo, da je ustavoverna stranka, kadar je hotela, zbor storila nesklepčen, da je svoje število uživala do konca, tako, da je bila narodna stranka v svojem koristnem in plodnem delovanju neprestano zadrževa

vana in preprečena. Velikih in važnih stvari, da se izvrši prememba, pa izvesti ni mogla, ker ni imela dveh tretjin glasov.

Letos je, hvala Bogu, boj častno in zaslužen, ako Bog da, za vselej dobojevan. Narodna stranka pregledala je pred vsem, kake volilcev in tu se je v nečast ustavovercev pokazalo, da so imeli in izvrševali volilno pravico ljudje, katerim pod nobenim pogojem ni pristajala, kateri so pa vsi ustavom bili na službo, kakor glasovalna legija. Jedva so bile volilne liste gotove na zdravej, naravnej in zakonitej podlagi, vrgli so ustavoverci orožje od sebe in videč, da bodeta pravica in pravo slavile slavno zmago, neso niti kandidatov postavili za volitve, niti se volitve udeležili. Nekateri ustavoverni člani mestnega zbora, videč, da je konec njihovemu gospodarstvu, odložili so mandate. Nasproti pa je narodna stranka volila složno, jednomiselno in navdušeno, ter v zbor izvolila vseskozi može gotove, izkušene, praktične in za narodno čast navdušene. Samo dva ustavaka ostala sta še v zastopu, a tadva, ako tudi ostaneta, gotovo ne bodeta motila naravnega razvoja mesta, ko bi k temu imela tudi dovolj zle volje.

Ljubljana povrnena je narodu svojemu in Ljubljana je narodu slovenskemu to, kar zlata Praga narodu českemu. To navedeno že zadostuje, da naše občinstvo razume pomen in obsežek letošnjih volitev v zastop ljubljanski. Neprijatelji so premagani, polagajo orožje, razkropljajo se na vse strani ter v svojej oslabeledosti morajo gledati, kako jih obtaka reka narodnega duha in probujenja. Še nekaj malega in započeto delo bode se dovršilo na vseh straneh. Že letos doteče doba deželnemu zboru ljubljanskemu. Po vzgledu stolice Ljubljane pošljejo tudi vsa ostala mesta in okraji, kakor tudi trgovinska zbornica vanj svoje verne sine. Deželni odbor, deželni šolski svet in drugi važni zavodi bodo povrnjeni svojemu narodu.

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

(Dalje.)

VIII. Poglavje.

Nepovabljeni gost.

Trg se je spraznil. Jaz sem še vedno stal na jednom mestu in nesem mogel spraviti misli v red, ki so jih zmešali tako strašni utisi.

Najbolj me je mučilo, da nesem ničesar vedel o Mariji. Kje je ona? Kaj se je zgodilo z njo, ali se je mogla skriti? ali je varno njeno skrivališče? . . . Poln nemirnih mislij šel sem v poveljnikovo hišo. . . . Vse bilo je prazno; stoli, mize, zaboji polomljeni, posode razbite, vse razmetano. Šel sem gori po stopnicah, ki so peljale v Marijino sobo; prvokrat v življenji stopil sem v to sobo. Videl sem posteljo, razrito od razbojnikov; skrinja bila je polomljena in oropana; svetilnica je še gorela pred prazno omario svete podobe. Tudi majhno zrcalo je bilo celo. . . . Sreče moje je trepetalo Bridko sem

se zajokal in glasno sem klical ime svoje ljubice. . . . Ta trenutek zaslišal sem lahek šum, iz za skrinje prikazala se je Palaška, blede in trepetajoča.

— Oh, Peter Andrejič! zaklicala je in ploskala z rokama. Kaki dan, kako strašne reči se gode!

— Kje je Marija Ivanova? vprašal sem nestrpljivo. Kaj je z njo?

— Gospodičina je živa, odgovorila je Palaška: skrila se je pri Akulini Pamfilovni.

— Pri popinji! zavpil sem prestrašen. Oh, moj Bog! tam je Pugačev.

Hitel sem iz sobe, kakor bi mignil bil sem na ulicah, in hitel sem k popovej hiši, ničesar nesem videl in ničesar nesem slišal. Tam se je razlegalo kričanje, hohotanje, petje. . . . Pugačev popival je s svojimi tovariši. Palaška pritekla je tja za menoj. Poslal sem jo skrivaj poklicat Akulino Pamfilovno. Hitro je pritekla popinja k meni v vežo s prazno steklenico v roci.

— Radi Boga povejte mi, kje je Marija Ivanova? vprašal sem jo jako razburjen.

— Moja golobičica leži v mojej postelji, tam za zagrinjalom. No, Peter Andrejič, kmalu bi se

bila prigodila nesreča; a slava Bogu, vse je dobro izšlo: zlodeji so se komaj useli k kosilu, ko je moja revica zastokala! Mene je kar stresel mraz. On jo je zaslišal. Kdo zdihuje pri tebi starka? Priklonila sem se globoko roparju: moja sestrična, car, zbolela je in leži že štirinajst dnij, lejte že štirinajst dnij. Ali je mlada tvoja sestrična? — Mlada, car! — Pokaži mi jo, starka! Srce mi je zatrepetalo, ali kaj sem hotela? Prav rada, car, ali deklica ne more ustati in priti k vašej milosti. — Nič ne de, starka, jaz jo sam pojdem pogledat. In šel je ta prekleti zlodej za zagrinjalo, pogledal jo s svojimi jastrebovimi očmi — in dobro je bilo. . . . Bog je odvrnil nesrečo. Povem ti, da jaz in moj mož sva že bila pripravljena k mučeniški smrti. K sreči ga moja golobica ni spoznala. Gospod Bog, kako strašen dan smo doživeli! A nič se ne da storiti! Ubogi Ivan Kuzmič! kdo bi bil mislil! In Vasiljisa Jegorovna? Pa Ivan Ignatjevič? Kaj je neki on naredil? Kako, da so vam prizanesli? Kaj pa Švabrin, Aleksej Ivanič? Dal se je po kosaški ostrici in je zdaj tu na kosilu! Zvit je, to se mora reči! Ko sem jaz govorila o bolnej sestričini, povem vam, pogledal me je, kakor bi me hotel pro-

Ni dvojbe več, da narod slovenski letošnje leto zapiše z zlatimi črkami v svojo zgodovinsko knjigo. Mi pa, ki imamo posebno radost nad vsakim korakom, nad vsakim osvobojenjem duha iz tesnih spon, radujemo se tem bolj, ker moremo zabeležiti tak korak vernih naših zaveznikov, naših bližnjih sokrtnikov, bratov Slovencev.

Živio nov zastop ljubljanski, živeli naši mili dragi pobratimi slovenski!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26 aprila.

Debata šolske postave v državni zbornici, obravnava §. §. 23—48, ki imajo v sebi določila o učiteljskih izobraževališčih, je bila nekoliko manj burna ko doslej, ker ta določila nimajo ravno bistvene važnosti na sebi. Le jedenkrat se je kalil dostojni mir v teku debate, takrat pa pač na nečuten način, ko je namreč poslanec dr. Exner kmetsko prebivalstvo primerjal z nedoraslimi šolskimi dečkami, ter identificiral želje obeh glede olajšave pri šolstvu. Poročevalec Lienbacher protestoval je odločno proti takemu izrazu v obrambo časti zbornice in v obrambo vsega konstitucionalizma, na kar se je Exner izgovarjal in zvijsal, pa se mu ni posrečilo izbrisati utis njegovih prvih besedij. §§. 29—47. se vzprejmo brez dolge debate. A o §. 48. se uname živahna debata, ki se še danes nadaljuje. Proti temu paragrafu, ki govori o sposobnosti in dolžnosti šolskega voditelja, da zamore poučevati veronauk v konfesiji večine učencev, upisali so se govorniki: Attems, Bareuther, Sturm, Weitlof, Schönerer, Haase, Lustkandl, Magg, Hoffer, Rechbauer, Moro, Roser, Stourzh; za §. 48. pa: Fr. Weber, Kovalski, Ozarkiewicz, Dipauli, Oelz, Oberndorfer, Zehetmayr. Levica se bo posebno opirala na svoje nazore, da se določba tega paragrafa dotika državnih osnovnih postav o obče jednakej pristopnosti k javnim uradom, ter da treba za veljavni njega vzprejem dvetretjinske večine. Za tega delj je pričakovati ostre debate o tem paragrafu.

Da se gledé urejenja delatne dobe po tovarnah uvidi razloček mej nazori vlade in načrtom poročevalca grofa Belcredija, sklenil je obrtni odsek pozvati in slušati izvedence. Ti so se sešli in se sporazumeli v naslednjih točkah, ki jih bodo predložili obrtnemu odseku: 1. Otroci do 14. leta naj se v fabrikah in delalnicah z masinami ne uporabljajo za normalno delo. 2. Njih uporaba za lažje delo sme se izjemno dopustiti, ako oblast nija resp. fabrični nadzornik to dovoli, vendar pa mora biti v tem slučaju delo izrečno imenovano in strogo omejeno; poldorasli (od 14. do 17. leta) smejo se porabiti za tovarniško delo, toda samo ob normalnem času in nikdar čez to dobo. Gledé normalnega delalskega dne, t. j. delalske dobe na dan, se je sklenilo, da se izrečejo proti postavnjej nje določbi in sicer z ozirom na našo razvito industrijo, na konkurenco z inozemstvom in na pridde lavcev samih, kateri so prisiljeni, ob ugodnejšem času več služiti, da imajo ob neugodnem, na pr. po zimi, ob čem živeti. Glede posvečevanja nedelj se mej izvedenci ni še dognalo nobeno sporazumljenje.

Pred porotnim sodiščem v Požunu se bode vršila meseca maja zanimljiva tiskovna pravda,

dreti; vender me ni izdal, za kar mu moramo biti hvaležni.

Zaslišali so se pijani kriki gostov in glas očeta Gerasima. Gosti hoteli so imeti vina in gospodar je klical svojo soprogo. Popinja prenehala je svoje govorjenje.

— Pojdite domov, Peter Andrejič, rekla je: tu zdaj nemate nič opraviti, zlodeji pijó. Lahko se prigodi še nezgoda, da pridete pijanim v roke. Z Bogom, Peter Andrejič. Kar bo, to bo; če le Bog nas ne zapusti!

Popinja je odšla. Malo pomirjen odšel sem v svoje stanovanje. Ko sem šel po trgu mimo vešal, zagledal sem več Baškircsev, ki so se gnetli okrog vešal in sezuvali obešencem čevlje; težko sem zdrževal svojo jezo, pa sem vedel, da bi nobeno potegovanje nič ne pomagalo. Po trdnjavi begali so razbojniki in ropali so častniške hiše. Povsod razlegalo se je kričanje pijanih puntarjev. Prišel sem domov. Saveljič me je že čakal na pragu.

— Slava Bogu! zaklical je, ko me je zagledal. Mislil sem že, da so te zopet ugrabili zlodeji. No, dragi Peter Andrejič! ali verjameš, da so pri

v katerej nastopi kot tožnik župnik Hurban, kateri je l. 1048. organizoval slovaški ustanek proti Madjarom. Zatoženec je szotinški posestnik Zmrlič, kateri je bil Hurbana obdolžil, da je bil l. 1848. s svojimi ljudmi napadel grad Budatin grofa Szakyja v Trenčinskem komitatu, ter da je iz njega odpeljal konje in vzel dragocena oblačila. Zmrlič je bil l. 1848. nadsodnik v okraji Skalici. V pravdi se bode tudi prečitelo pismo Hurbanova do dr. Riegerja na Dunaj, katero je prišlo Zmrliču v roke. To pismo ima v sebi poročilo o delovanji ustanka, o napredovanji njega organizacije ter se prosi v njem denarja, orožja in ljudij z Dunaja. Dalje se je Riegerju z njim priobčilo, da organizacija napreduje in da bodo mogle, ako ne izostane pomoč in podpora z Dunaja, ustaške čete kmalu posesti vso gornjo dežel do Požuna.

Vnanje države.

Dosedanji srbski zastopnik na dunajskem dvoru, dr. Filip Kristić, dobil je od Nj. Velikanstva našega cesarja povodoma njegovega odhoda z Dunaja red železne krone I. vrste; ob enem izrazil je cesar v avdienci svoje veselje nad dobrimi odnošaji obeh dežel. Novoimenovani poslanik, Bogičević, prišel bode na svoje mesto tekom prihodnjega tedna. — Napadovalka Ilka Marković obsojila se je na smrt Mej obravnavanjem, ki je trajalo tri ure, obnašala se je popolnem apatično ter dejala baje, ko je zaslišala razsodbo: „Pričakujem izvršitve razsodbe.“

Iz Petrograda dobaja vest, ki z vso odločnostjo trdi, da bode car pomilostil vseh šest na smrt obsojenih nihilistov, dasi je začetkom namaraval pri Bogdanoviču, Gračevskem in Bugoviču potrditi razsodbo sodišča. Sanator Kovaleský pravijo da mu je to nasvetoval z ozirom na predstoječe kronanje. Bolj ko se bliža kronanje, bolj se množe vesti o gibanji nihilistov, posebno na Angleškem. Govori se celo, da je ruska vlada prosila angleško, da naj bi slednja poslala svoje detektive k kronanju v Moskvo, kar da je že obljubila. Tudi se trdi, da se je ruskim tajnim policistom posrečilo mnogo revolucionarcev izvabiti na ruska tla ter jih ondu zaseči; mej drugim baje tudi Vjero Zasulič; a vse te vesti treba oprezno jemati.

Državni zbor nemški vzprejel je v predzadnji seji v tretjem čitanji trgovinsko pogodbo mej Nemčijo in Srbijo ter je nadaljeval drugo obravnavanje postave o zavarovanji delavcev za slučaj bolezni. Določbe o občinskih bolniških zakladah so se dognale in vzprejele, ne da bi se mnogo debatovalo, po ukrepah dotičnega komisijona, ter se odbili vsi spreminjajoči jih nasveti.

Dopisi.

Iz Celja 24. aprila [Izv. dop.] Skupina kmetskih občin volila je svojih deset odbornikov dne 16. t. m. v okrajni zastop. Po imeniku je 49 volilnih mož. Na dan volitve zbrali so se narodni volilci ob 9. uri zjutraj v gostilni „pri Stravsnu“, da so se o kandidatih dogovorili. Zbralo se jih je okolu 40 volilcev, mej njimi volilni mož za Frankolovo, gospod Mihael Vošnjak, ki je navzočnim o stanji naših okrajnih zastopov govoril in omenil, da imajo le nekatere dežele take zavode, kajti zelo potrebni neso, in prihranilo bi se gledé administracije nekaterih goldinarjev odstotkov, ako bi se namesto

teh zavodov postavno osnovali „cestni odbori“ (kakor na Kranjskem), šolske zadeve bi pa prevzele občine same, druga posla pa zopet deželni odbor.

Zdajšnja postavo o okrajnih zastopih napravili so si takozvani liberalci po svojem okusu tako, da ostanejo kmetske občine zmiraj v manjšini, ker skupina velikega posestva in skupina obrtnikov, potem jedno ali drugo mestice ali kak nemčurski trg v okraji, zmirom nadvlada kmetske občine in narodne okraje.

Ako se ne bi dali odpraviti okrajni zastopi, moramo z vso silo zahtevati, da se zdanja postava spremeni in naloga naših poslancev bode, dobiti nam pravično postavo, po kateri se mora v prvi vrsti jemati ozir na velikost davka. Po zdanjem volilnem redu voli skupina velikega posestva, skupina mest in trgov in skupina obrtnikov vsaka 10 članov, ravno toliko, kakor skupina kmetskih občin, ki sama skoraj polovico davka celega okraja plačuje. Novi volilni red mora torej razdeliti zastopnike v okrajni zastop po davku, in če že ostanejo skupine, naj volijo toliko zastopnikov, kolikor jih po davku njim pristoji, ne pa, kakor zdaj, da voli vsaka skupina jednako 10 članov, ne oziraje se na visokost davka. Kaka krivica se nam po tem volilnem redu godi, omeni dalje gosp. Mih. Vošnjak, kažejo dosti sledeče številke:

V celjskem okraji plačuje skupina velikega posestva davka z dokladami vred okolu 60.000 gld., skupina mest in trgov okolu 30.000 gld., skupina obrtnikov samo 13.000 gld., kmetskih občin skupina pa okolu 80.000 gld., in vender nemajo kmetske občine več zastopnikov ko 10, ravno toliko, kakor obrtniki, ki plačujejo komaj šesti del. Ako bi se vršile volitve v celjskem okraji po davku kakor na Českem, bi imeli veliki posestniki 12, mesta in trgi 7, obrtniki 3, kmetske občine pa 18 zastopnikov v okrajnem zastopu. Večina okrajnega zastopa celjskega bila bi torej narodna, ker voli Žavec jednega, Šentjur pa pet narodnih zastopnikov. Po tem pojasnilu g. M. Vošnjaka postavili so se kandidatje, ki so se potem pri volitvi od narodne stranke jednoglasno volili.

K volitvi prišlo je vseh 49 volilcev. Prej ko se je pa volitev začela, sta jo pobrisala dva volilca celjske okolice in sicer župan Malc Tone in Jože Levičnik, ker sta uvidela, da neso ugodna tla za nemčurje.

Narodni kandidati so dobili 40 glasov, štiri je listki, ki so bili tiskani, so se oddali za nemčurje, trije listki so imeli mešana imena. Zmaga narodne stranke je bila torej sijajna, in vsa čast gre našim kmetom, ki so se vzlic mnogege posla doma udeležili polnoštevilno volitve.

Nemčurji so bili po izidu volitve čisto potrti, mnogo tiskanih listkov so razdali, pa le 4 so prišli v šarico. Nekateri gospodje podpiratelji „Celjskega lisjaka-Prijatelja“ vidijo že nepotrebnost tega lističa in mislijo svojo podporo ustaviti, ker nema

nas vse oropali razbojniki: obleko, perilo, posodo in druge stvari — ničesar neso pustili. A slava Bogu, da so le tebe pustili živega! Ali si ti spoznal njih gospoda atamana?

— Ne, nesem ga spoznal; kdo pa je on?

— Kdo? Ali se več ne spominaš pijanca, ki te je opeharil za kožuh v stepnej gostilnici? Zajčji kožuh, še čisto nov; a ta beštja ga je kar razparal, ko ga je vlekel na se.

Čudil sem se. Pugačev bil je res jako podoben mojemu kašipotu. Prepričal sem se, da sta on in Pugačev jedna in ista osoba. Nesem se mogel dovolj načuditi čudnej zvezi dogodkov, zajčji kožuh, darovan klatežu, rešil me je smrti na vešalih, pijanec, ki se je klatil po stepnih gostilnicah, jemlje trdnjave in pretresa državo!

— Ali hočeš jesti? vprašal me je Saveljič po svojej starej navadi. Doma ni ničesar, vender pojdem stikat, če še kje kaj najdem, da ti pripravim.

Ko sem ostal sam, utopil sem se v premišljevanja. Kaj sem hotel storiti? Ostati v trdnjavi, ki je v zlodejevih rokah, ali se pa pridružiti njih četi, bilo bi neprilичno častniku. Moja dolžnost me je

klicala tja, kjer bi moja služba utegnila biti koristna domovini v sedanjem težkem položaji. . . A moja ljubezen me je silila, da bi ostal pri Mariji Ivanovni, da bi bil njej varuh in pokrovitelj. Če tudi sem vedel, da se hitro spremené razmere, vender sem se stresel, če sem pomislil, v kakej nevarnosti je ona.

Moja premišljevanja pretrgal je kozak, kateri je prišel z naročilom: „da me veliki car hoče k sebi.“

— Kje je on? vprašal sem pripravljen ubogati.

— V poveljnrovej hiši, odgovoril je kozak. Po kosilu odšel je naš car v kopelj in zdaj počiva. No, vaše blagorodje, po vsem se vidi, da je imenitna oseba: pri kosilu pojedel je dvoje pečenih praset, kopal se je v tako vročej kopelji, da še Taras Kuročkin ni mogel zdržati, moral je oddati metličico Tomi B.kbajevu, komaj so ga s polivanjem z mrzlo vodo in guganjem zopet spravili k zavednosti. Kaj bi govoril, vse njegovo obnašanje je veličastno. . . Ko se je kopal, pravijo, da so videli na njegovih prsih carska znamenja: na jednej strani dvoglavi orel, velik kakor petak, na drugej pa njegova oseba.

listič ne najmanjšega upliva, niti v svojem lastnem gnezdu ne.

Tudi tiskar Rakuš je žalosten, pa menda le zaradi gotove smrti svojega „Priatelja“, ker mu odide zaslužek.

Iz Krke 24. aprila. [Izv. dop.] Pregovor pravi, da ogenj in otroci neso nikoli zadosti varovani. Resnice teh besed smo se, žalibože, pretekle dni pričali. Preteklo nedeljo ob 1/2 5. uri zjutraj začelo je goreti v Velikih Lesah. V kratkem času pogorele so 4 hiše in 5 drugih poslopij dvema posestnikoma. Tudi 9 ovac je zgorelo, žito, mrva, vozovi, niti obleke si neso mogli rešiti, ker so ljudje večji del že spali in jih je še le žalostni glas zvona vzbudil. Nevarnost bila je velika za vso vas, k sreči ni bilo najmanjše sapeja, ker so ljudje od vseh strani vkupe prileteli in pridno gasili, b. l. je požar omejen. Kako je ogenj nastal, se ne ve, najbrže po neskrbnosti nekega pastirja, ki je zvečer kovaško oglje v koši prinesel domov in tik hleva k stelji postavil. Ondu začelo je goreti, tako sosedje pravijo.

Druga nesreča pripetila se je danes popoldne. Naj bi bilo vsem starišem v svarilo, da pazijo na otroke in je ne puščajo brez varha. Maloskrbnost bila je že mnogokrat kaznovana in ksanje pride prepozno. Triletna hčerka tukajšnjega mlinarja v Podbukovji, sama sebi prepuščena, šla je od hiše. Mislili so, da je pri vaških otrocih. A ko je le ni, gredo jo iskat ter najdejo utonjeno. Vse poskušnje jo oživeti bile so zaman.

Domače stvari.

— („Narodni dom“.) Slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu dovolilo je društvu „Narodni dom“ v prav prijaznem pismu prodajo sreček pri vseh c. kr. poštah po Kranjskem in Primorskem. Slava!

— (Umrli) je na Dunaji gospa Josipina Levičnik, soproga ministerijalnega tajnika gosp. Vojteha Levičnika v 23. dan t. m. Lahka jej zemljica!

— (V Zagrebu) umrl je pred kratkim Makso Brodjovin, jeden prvih in največjih vinskih trgovcev, ki je skozi več nego 30 let tržil z vinom in imel zlasti živahno kupčijsko zvezo s Kranjsko in Štajersko, ter je gotovo marsikateremu naših vinotržcev zaradi svoje solidnosti in točnosti v dobrem spominu. Trgovino z vinom nadaljevali bodo po izrečeni volji pokojnika njegovi sinovi.

— (Nova cesta) s Resljevega trga proti kolodvoru je dogotovljena. Z njo pričet je najlepši del Šentpeterskega predmestja in sploh vsega mesta, ki se baš na tem kraju more širiti. Ob tej cesti stala bode nova pripravnica in nadejati se je, da se najde dovolj podjetnega duha mej nami, ki bode po obeh straneh te ceste stavil nova stanovašišča. Ta nova, z dunajsko vstrično napeljana cesta, bode jedna glavnih prometnih žil našega mesta in marsikdo bode iznenaden zrl na mesarskem mostu na divne vrhunce

kamniških planin. Vsled te ceste nastala bode pa tudi potreba, da se mesarski most primerno obnovi ali, kar bi bilo še bolje, nadomesti z drugo konstrukcijo iz kamna ali iz železa.

— (Za bodočo [2.] porotno zasedanje) določeni so v Ljubljani: Deželne sodnije predsednik Anton Gertscher prvomestnikom, nadsodnije svetnik J. Kapretz in deželne sodnije svetnika Raim. pl. Zhuber in Ljudevit Ravnikar, namestniki. V Rudolfovem: Okrožne sodnije predsednik Vincencij Jevnikar prvomestnikom, deželne sodnije svetnika dr. And. Vojska in Gottfried Brunner namestnikoma.

— („Oesterr. Länderbank“) imela je l. 1882 čistega dobička 3,240.261 gld. Delničarji dobe razen 5% obresti, to je 12.50 frankov za delniški medčasni list, še superdividendo v znesku 3 1/2 franka na vsak delež. Reservni fond narastel je na 7,704.507 gld. 19 kr., to je 19 gld. ali 40 frankov na delnico. „Länderbank“ zavzema vsled svojega previdnega in uspešnega delovanja jedno najprvih mest mej dunajskimi denarnimi zavodi in utegne v kratkem nadkriliti „Creditanstalt“.

— (Vabilo.) V nedeljo 29. t. m. popoldne po božej službi priredi „Bralno društvo v Gorjah“ tombolo, katere čisti dohodek je namenjen v nakup društvene zastave. K tej tomboli najuljudneje vabi ude in neude odbor.

— (Vabilo) k velikej besedi, katero priredi slovenska Čitalnica v Gorici v dobrodelni namen za „otročje vrte“, v nedeljo, dne 29. aprila t. l. Pričetek ob 8. uri zvečer. Spored: 1. Davorin Jenko: „Naprej“, za sopran, alt in moški zbor. 2. Prolog, zložil S. Gregorič, dekl. gspdc. A. M. 3. Kamilo Mašek: „Strunam“, poje ženski zbor s spremljevanjem na glasovirji. 4. Rud. Willmers: „Slovanske narodne pesni“, svira na glasovirji gospa Luc. Podgornik-Tolomei. 5. Dr. Berj. Ipavec: „Večernica“, za moški zbor in samospjev. 6. Fr. S. Vilhar: „To bomo srce“, poje ženski zbor. 7. a Fr. S. Kuhač: „Vilini glasovi“, b. M. Konopásek: „Kolo“, svira na klavirji gospa L. Podgornik-Tolomei. 8. Anton Foerster: „Kitica narodnih pesnij“, poje moški in deloma mešani zbor. 9. Miroslav Vilhar: „Igra piké“, veseloigra v jednem dejanji. — K obilnej udeležbi vabita: odbor in veselilni odsek.

— (Veselica delalskega podpornega društva v Trstu) preteklo nedeljo v salonu gostilne „Monte verde“ bila je od nad 500 ljudij obiskana. Vse točke sporeda bile so zanimljive, zlasti treba omeniti predavanje g. Dolenca, deklamacijo gospice Kobalove, sviranje na citrah g. Prevca in pa gg. pevce pod vodstvom g. Tance-ja. Veselica donesla je denarnici pevskega zbora blizu 70 gold.

— (Važno za podjetnike.) V Gradu v Furlaniji bode pomorska vlada zdaljšala nasip (digo). V ta namen je razpisala javno dražbo, ki se bode vršila dne 29. maja 1883 v uradu pomorske vlade ob 11. uri predpoludne. Delo je cenjeno na 52017 gl.

Natančne pogoje more vsakdo izvedeti v omenjenem uradu. — Ne bi bilo li mogoče, da bi se več okoličanskih zidarskih mojstrov združilo in v družbi prevzelo to delo? — Okoličani, zdaj vidite, kako potrebna bi bila v Trstu zidarska zadruga! Premislite to stvar prav dobro! „Edinost“.

— (Matica Hrvatska) dotiskala je svoje letošnje knjige, ki so: 1. Smičiklas. Poviest hrvatska. Dio prvi. Od najstarijih vremena do god. 1526. 2. Novovjekji izumi. Izdaje Matica Hrvatska. Knjiga prva. Sa sto devetdeset i osam slika. 3. Becić. Zavjet. Pripoviest. 4. Turgenjev. Klara Miličeva. Pripoviest. Preveo s ruskoga i uvodom popratio Josip Miškatović. 5. Kraszewski. Kolibar. Pripoviest. Preveo Aleks. Tomić. 6. Tomić J. E. Komedije. Svezak drugi, — ter je začne razpošiljati, ko bodo vezane. Poverjeniki in člani, katerih je tudi na Slovenskem nekoliko, se prosijo, da letne doneske dopošljejo, ker se po pravilih knjige ne bodo poslale nikomur, kdor ni poravnal svoje dolžnosti. Vsaka navedenih knjig tiskana je v 6000 izvodih.

Najnovejše vesti.

Včeraj umrl je nagloma v Londonu knez Bathyany, attaché pri avstro-ogerskem posla-ništvu.

V nemškem državnem zboru propali so predlogi Windthorsta po šesturnej debati z 229 proti 133 glasom. Predlog konservativcev, ki izreka nado, da bode vlada, kakor hitro bodo pogajanja z Rimom temu ugodna, majnikove zakone (Maigesetze) prenaradila ter v zmislu te revizije služenje maš in delitev sakramentov sploh kazenskih določeb oprostila, vzprijet z 209 proti 154 glasom.

V državnem zboru na Dunaji bi je včeraj vzprijet §. 48 šolske novele s 169 proti 163 glasom. Premagan je tedaj najhujši spodtikljaj. — Ministerski predsednik grof Taaffe pozivlje zbornico, da takoj prične volitve v delegacije.

Francoska zbornica odobrila je predlog o konverziji rente s 400 proti 107 glasom.

Število po groznem vrtincu v Mississippi ubitih ljudij narastlo je na 83, ranjenih pa na 300. Telegram v „New-York-Herald“ poroča iz Americus-a v Georgiji, da je tudi tam razsajal vihar; 20 oseb mrtvih, 200 ranjenih. Škoda in zrušenja izredno velika.

Razne vesti.

* (Razstava.) V Nici na Francoskem bode mejnarodna razstava kmetijskih, obrtnijskih in umet-nih stvari. Odprla se bo 1. decembra 1883. in končala 1. maja 1884. Oglasila se vzprejemajo do dne 15. junija. Natančneja razjasnila daje trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

* (Ženske v službi železnic.) Po verodostojnih poročilih sklenilo je ravnateljstva državnih železnic, da se pri blagajnicah za ljudi v Lincu,

Meni se ni zdelo potrebno ugovarjati kozakovemu mnenju, odšel sem ž njim v poveljnिकovo hišo, po potu sem ves čas premišljeval, zakaj da me kliče Pugačev, in kako se bo končalo to snidenje. Čitatelj lahko sodi, da nesem bil ravno hladnokrven.

Mračilo se je že, ko sem prišel v poveljnिकovo hišo. Strašno je bilo gledati vešala s svojimi žrtvami v polutemi. Telo uboge stotnice je še vedno ležalo pri stopnicah, kjer sta stala dva kozaka na straži. Kozak, ki me je pripeljal, šel je objaviti moj prihod; kmalu se je vrnil in peljal me v sobo, v katerej sem se prejšnji večer tako milo poslovil od Marije Ivanovne.

Nenavaden prizor se mi je predstavil. Za mizo, pokrito s prtom in obloženo s steklenicami in kozarci, sedel je Pugačev in kakih deset kozaških starših v kapah in pisanih srajcah; vsi so bili razgreti od vina, njih lica so bila rudeča in oči so se njim bliskale. Mej njimi ni bilo ne Švabrina, ne našega narednika. „Vaše blagorodje!“ rekel je Pugačev, ko me je zagledal. „Dobro došli, pozdravljam Vas, prosim, usedite s k nam“. Gostje so mi naredili prostor. Molče sem se usel na kraj mize. Poleg

mene sedeči kozak, mlad in postaven mož, nalil mi je kozarec prostega vina, katerega se jaz nesem dotaknil. Radoveden opazoval sem to družbo. Pugačev sedel je na prvem mestu, oprt na mizo, in podpiral je glavo s svojo debelo roko. Črte njegovega obraza, pravilne in še dosti prijetne, neso kazale nič divjega. Pogosto se je obračal k petdesetletnemu človeku, in nazivljaj ga zdaj grofa, zdaj Timofejiča, ali pa strijca. Vsi so se pogovarjali kakor tovariši in neso skazovali nikakega posebnega spoštovanja svojemu vodji. Razgovor vrtil se je o davejšnjem naskoku in daljnem vojevanji. Vsak se je bahal, predlagal svoje mnenje in svobodno ugovarjal Pugačevu. V tem čudnem vojnem svetu bilo je skleneno iti na Orenburg: predrzno podjetje, pa bilo bi se kmalu posrečilo! Odhod bil je določen na jutrajnji dan. „Bratci,“ rekel je Pugačev: „zapijmo, predno gremo spat, mojo ljubo pesen. Čumakov! začni! Moj so-sed začel je s tenkim glasom otožno roparsko pesen, in vsi so skupno povzeli:

Ne šumi mati zelenaja dubrovaška¹⁾.

Ne mešaj²⁾ mne dobromu molodcu³⁾ dumu dumati⁴⁾.

Što za utra mne dobremu molodcu v dopros⁵⁾ itti

Pered groznago sudju, samogo Carja.

Ješče stanet⁶⁾ menja sprašivat:

Ti skaži⁷⁾, skaži detinška⁸⁾, krestjanski⁹⁾ sin,

Už kak s kem ti varoval¹⁰⁾, s kem razboj deržal¹¹⁾,

Ješče mnogo li s teboj bilo tovarišče¹²⁾?

Ja skažu tebe, nadeža¹³⁾, pravoslavni Car,

Što tovarišče¹⁴⁾ u menja bilo četvero:

Ješče pervoj moj tovarišč mjomnaja noč.

A vtoroj moj tovarišč bulatni¹⁵⁾ nož.

A kak tretji — to tovarišč to moj dobri konj,

A četvorti moj tovarišč, to tugo¹⁶⁾ luk;

Što razsiljšiki¹⁷⁾ moji, to kaleni strelj¹⁸⁾.

Što vozgovorit nadeža pravoslavni car

Ispolat¹⁹⁾ tebe detinška krestjanski sin,

Što umel ti vorovat, umel otvet deržat²⁰⁾!

Ja za to tebja, demunuška nožaluju²¹⁾

Sredi polja horomami²²⁾ visokimi.

Što dvumja li stolbami s perekladinoj²³⁾.

¹⁾ temen, gost gozd; ²⁾ oviraj; ³⁾ vrl, pogumen fant; ⁴⁾ dumu dumat = utopiti se v misli; ⁵⁾ na zaslišanje; ⁶⁾ začne; ⁷⁾ povej; ⁸⁾ mlad fant; ⁹⁾ kmečki; ¹⁰⁾ kralj; ¹¹⁾ razboj deržal = ropal; ¹²⁾ upanje; ¹³⁾ jeklen; ¹⁴⁾ napet; ¹⁵⁾ poslanci; ¹⁶⁾ pišice; ¹⁷⁾ dobro tako; ¹⁸⁾ otvet deržat = odgovor dajati; ¹⁹⁾ obdarujem; ²⁰⁾ z lesenim poslopjem; ²¹⁾ po-prečni tram.

(Dalje prih.)

Solnemgradu, Ischlu, Attnangu, Aussee-u in Gmündenu nastavi žensko osobje in potem zaporedoma to izvede na vseh postajah, kjer so samostalne blagajnice.

* (3.000.000 cigaret) naročenih je v neki tovarni v Petrogradu, katere se bodo pri priključitvi kronanja ljudstvu in vojakom. K temu treba 1000 pudov (20.000 kilogramov) krimskega, besarabskega in kavkaškega tobaka.

* (Nov grozovit vojni stroj,) namreč nov kanon za obleganje trdnjav in za ladije, zgotovili so v Francoskej ter nedavno poskušali blizu mesta Lille. Ta v tovarni v Fives izdelani kanon je 48.000 kl. težak, 9 1/2 metra dolg, v premeru 1 1/2 metra debel. Projektirani tehta 420 klg. in za strel treba 150 klg. smodnika. Na 12 kilometrov daleč ima projektil še toliko silo, da prodre 40 centimetrov debelo steno. S tem kanonom bodo v kratkem v Nantes u poskušnje; poskusiti hoté namreč, koliko zdrži nov top. V to svrhu bode se pomnoževal smodnik, dokler se kanon ne razleti. Poskušnja stala bode 600.000 frankov — to je cena kanona — ne glede na stroške streliva.

* (Novo zračno ladijo) izumil je nekdo v Rusiji in kakor poročajo ruski listi, bodo jo v kratkem poskušali v Peterhofu. Ta novi leteči stroj, kateremu so nadeli ime „pionir“ in ki bode rabil vojnim namenom, giblje se vsled gonilne moči vodornega kolesa in dveh perut. Naloga, katero je izumitelj s tem strojem nameraval rešiti, je naslednja: 1.) Zračna ladija mora se dvigniti kvišku, kolikor možno. Pri tem postane stroj na vsakih 50 stopinj. 2.) Zračna ladija premika in jadra na vse strani. 3.) Z ladije je možno vsak kraj zrisati geometrično ter napraviti telefonično zvezo z ladijo ali krajem pod njo. 4.) Z ladije more se metati projektilne in goreče snovi na gotove, določene kraje. 5.) Hitrost ladije more se vedno uravnati. 6.) Stroj mora biti varen pred puškinim strelom. V tej ladiji je za tri osebe prostora, teška je 15 pudov, nosi pa do 35 pudov.

Tujci:

25. aprila.

Pri **Slonu**: Rainer z Dunaja. — Zarnik iz Mitterdorfa. — Dr. Zaplotnik iz Kamnika. — Angelus z Dunaja. — Mayer iz Inomosta.

Pri **Malič**: Bichler iz Budapešte. — pl. Gozani iz Krškega.

Dunajska borza

dné 26. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 50	kr.
Srebrna renta	78 " 90	"
Zlata renta	98 " 30	"
5% marcna renta	93 " 15	"

Zaradi opustitve trgovine

občna razprodaja

steklenega, porcelanastega, beloprsténega in lončenega blaga, zlatih okvirov, ogledal in olupševal

po izredno nizkih cenah

pri

EMANUEL-u ULLMANN-u

v špitalskih ulicah.

(265—2)

Kri čistilne kroglice, c. k. priv., ne sme bi se v ni-
jednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno
osvedočile pri zabasanji cloveskega telesa, glavobolu, otrp-
nenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obisnih boleznih; v
škatljah 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr.
Razpošiljava se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper
kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 ste-
klenica 56 kr. Korisnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči
soki in siropi.

Francosko žganje najboljšé vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala
steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z ob-
širnim navodom za uporabo.

Anaterinska ustna voda, najboljšé za ohranjenje zob ter zob-
nega mesa in takoj odpravi smrad-
ljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v
škateljcah po 30 kr., s pravo ro-
žino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Gori navedene specialitete, ki so po večletnej izkušnji za **izvrstno**
uspešne pripoznane, ima vedno **čiste** v zalogi in razpošilja takoj po poštnem
povzetju (42—4)

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“
v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Akcije narodne banke	835	"	—
Kreditne akcije	313	"	50
London	119	"	70
Srebro	—	"	—
Napol.	9	"	50 1/2
C. kr. cekini	5	"	66
Nemške marke	58	"	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	75
Državne srečke iz l. 1864.	100	168	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	"	60
Ogrska zlata renta 6%	120	"	10
" " " " 4%	89	"	90
" " " " 5%	88	"	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	"	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	"	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	"	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	"	75
Kreditne srečke	100 gld.	173	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	"	75

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem na-
znanjava pretužno vest, da je Vsemogočni naji-
nega predrazega sinčeka

Vladimirja

v nežni starosti treh mesecev in pol danes popo-
ludne poklical k sebi.

V Ilirski Bistrici, dné 24. aprila 1883.

(270) **Terezina in dr. Jakob Kavčič.**

Sorodnikom in prijateljem sporočamo tužno
vest, da je naš dragi tovariš, gospod

Andrej Voglár,

c. kr. računski nadlovec 19. lovskega batalijona,
sinoči ob 7. uri po daljšej bolezni, v 33. letu svoje
dóbe, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode jutri popoldne ob 4. uri.

V Zemunu v Slavoniji, 23. aprila 1883.

Nadlovci

(274) **o. kr. 19. lovskega batalijona.**

Kakor vsako leto, odpre se tudi letos

Marijno kopališče,

ležeče ob Prulah, z dnem **1. maja.** V obilno obiskovanje

se priporoča

(272—1)

Josipina Ziakowski.

„Pesnij venec“

za glasovir uredil **Viktor Parma.**

V založbi podpisanega izšlo je s tem naslovom novo
delo tega priljubljenega skladatelja, čigar ime je že znano
po prijetnih skladbah Milica-polka in Jour-fixe-koračnica.

Cena **90 kr.**, po pošti **95 kr.**

(250—8)

Iv. Giontini v Ljubljani.

KONCIPIJENT

z legalno prakso, slovenskega in nemškega jezika v govoru
in pisavi več, se takoj sprejme v pisarni

dra. Ivana Omulec-a,
odvetnika v Ormožl.

(271—1)

Mineralna kopelj

Toplice na Dolenjskem

odpre se z dnem **1. maja.**

Poštna in telegrafska postaja. Najbližnje železnične postaje:
Ljubljana, Litija, Videm. Vožnja po pošti je zelo po ceni.
Kopelj **30° R.** velja samo 6 in 15 kr. Seba 70 kr. in 1 gld.
na dan.

Kulovic,

(268—1)

topliški zdravnik in najemnik.

Št. 8223.

(273—1)

Edikt!

Od c. kr. mestno delegirane okrajne sodnije
v Ljubljani se naznanja: da se na prošnjo Janeza
Podboršek, Franceta Podboršek, Simona Podboršek,
Terezije Kalan, roj. Podboršek, Marijane, udove Pod-
boršek, vsi iz Gornjega Kašlja, in Marije Anžič, roj.
Podboršek iz Dobrujne, dovoljuje prostovoljna dražba
njihovih posestev, uknjiženih v zemljiških knjigah
kat. obč. Kašelj zem. knj. vl. št. 371, hiša in malin
parc. št. 28, potem zem. knj. vl. št. 372 travnik
parc. št. 256, 255/1 in zem. knj. vl. št. 380 njiva,
parc. št. 229, 255/2 in travnik parc. št. 263, ter
se odredujeta v to dva dražbena dneva, in sicer:

I. dné 10. maja 1883

in II. dné 17. maja 1883,

vselej dopoldne ob 9. uri na mestu posestev v
Kašlju, s pristavkom, da se gornja posestva oddajo
le pri II. dražbi tudi pod cenilno vrednostjo onim,
ki bodo največ zanje ponudili. Ekstrakt zemljiških
knjig, dražbeni pogoji in načrt plana ogledajo se
lahko pri tukajšnji sodnji v navadnih uradnih urah.

C. kr. mest. deleg. okr. sodnija v Ljubljani,

dné 19. aprila 1883.

Ledenig.

Prosi se pozornosti!

Moje trgovišče se mi je sodnijsko odpovedalo in je moram najkasneje do
15. maja čisto izpraznjeno oddati; zato pa moram opustiti svojo zalogo platnenega
blaga in perila in sem torej prisiljen svojo zalogo skoro **zastonj** spraviti v
denar, samo da zamorem prostore v dan 15. maja že zapustiti.

4500 ženskih srajc iz najfinejšega angleškega chiffona in s pravimi švicarskimi
vezanimi ustavki, prava umetna vezena, po 1 gld. 50 kr., dvanajstotica
16 gld. 50 kr.

1500 ženskih ponočnih srajc taiste baže, jako dolge, po vsej dolgoti s švicarskimi
vezaninami ustavljene, zelo elegantno opravljene, krasota za vsako gospo, po
1 gld. 50 kr., dvanajstotica za 16 gld. 50 kr.

5600 ženskih spodnjih kikelj iz najfinejšega sivega platna, s pravimi švicarskimi
svilnatimi obročki okrašene, po 1 gld. 40 kr., dvanajstotica za 15 gld. 50 kr.
Ravno tiste z rudečega cretona po 1 gld. 50 kr., dvanajstotica za 16 gld. 50 kr.

3560 srajc za gospode iz najfinejšega angleškega cretona, četvernate prsi, gladke
ali vezane, vsake širjave okrog vratu, po 1 gld. 50 kr., dvanajstotica za
16 gld. 50 kr.

1500 tucatov damastnih namiznih garnitur, z upletenimi cveticami, obstoječe iz
jednega prta in 12 brisač, po 2 gld. 85 kr.; nepogrešno za vsako hišo in ču-
dovito cenó.

2000 tucatov turških otiralk, že obrobjene, vsaka posebej dejana, z rudečimi
progami in dolgimi resami, najfinejše pikirane, zelo lepe, dvanajstotica za
3 gld. 75 kr.

2000 velikih ogrinjal za gospé iz najfinejše berlinske volne, z dolgimi resami, v
raznih barvah, kakor: bela, siva, drapp, križasta, turška itd. itd. po 1 gld.
20 kr., dvanajstotica za 12 gld. 50 kr.

500 svilnatih posteljnih pregrinjal iz najtežje Lyonske shap-svile, modro, belo, ru-
deče in rumeno progaste, po 4 gld. — čudovito cenó.

5000 tucatov rjuh iz dobrega težkega platna, prirejene za največjo posteljo, po
1 gld. 35 kr., dvanajstotica za 15 gld.

Vsaki kupec, ki dá skupiti najmanje 15 gld. ob enem, dobi kot remune-
racijo, tedaj **zastonj**, jeden loz Hernalske obrtne družbe. Ti lozi bodo izžrebani
15. maja z 11.000 dobitki in se dá na nje dobiti 5000 gld.

Naročila z gotovim denarjem (po poštnih nakaznicah) ali pa tudi s poštnim
povzetjem naj se pošiljajo na

Liquidationshaus Rabinowicz

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 20.

(253—1)